

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 6 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stjórsl. 1887

Fyrir alþingi 1887 var Ben. Sv. öfl. þann stjórsl. sv. 6 123 ff.

§ 9 gæt landstjórn og n. d. þert rätgjafa fyrir embættisrekstur þeirra. § þeir málum þeirri landsdómur. (Sambl. 9. gr. frá 1886.

'Aker. þann, sem þeir skilfa máli at efri sáner og 1886.

Þó sagir mi: § 19 - - Rätgjöfum um gætur þann rígi gæti upp sakir fyrir brot á stjórnskránni né önnur brot, sem landsdómur hefur dæmt þá fyrir, nema þeir atains, at netri deild alþingis samþykki.

§ 20 er gætt síu breyting at kjörtímabil (6 ár) mi mi stytta met venjul. lögunum.

§ 21 og 22 er gætt síu breyting, at met lögunum mi veita þorum þornirgarnitt og þjögungu til alp. þann 1886 var síu rögis þornirgarnitt.

§ 23 er í stat ordanna vör. gætur embætt. þann at þann vort: gætt á þann hátt, sem stjórnskránni talur megi "ratt" "gætt á þeirra rögis áþvægt".

§ 24 er þatt inn á þvætt: at ekki megi skenta þann hluta rit laga stjots, sem á þvættinn vort: met lögunum, nema met lagabót.

§ 25: § þvætt gjöld mi greita af þendi nema

heimild sé til þess: fjárlögum eða fjárfundalögum.
 Enga skatta eða tolla má innheimta, fyrr en fjárlög
 fyrir það tímabil eru samþykkt af alþingi, og hef-
 öðlast staðfestingu.

Áf 949 var ritari hluti: feldur svo hinn hljóðar svo:
 landsdómur einn dómur: þeirra mála, en landsgjafi
 eða metri deild alþingis heyr til á hendur rätgjöfum.

3 m.d. var frv. breytt svo ^{at þeir er bei skilfu máli} L 329 ritari mgr.: „Emlur.
 þeir, sem komin eru til alþingis, þeirfa eðki lesfi
 stjórnmálar til þess at þiggja þessinguna, en
 skyldir eru þeir til at annast um at embættis-
 störfum þeirra verti gengt in kostnaðar fyrir
 landsrjötum“. - Sv. B. 555 ff. og 654
 sv. E 203, 246 ff og 292 ff.

3 m.d. : m.d. bendir landsh. á, at cysta
 sé: frv. þar sem alveg vanti áker. um korn-
 ingu til efri deildar. Þak þess. geti ort: til
 til at stjór-verti eðki staðfest eða a.m.k.
 þessist eðki ^{stórt} til framkvæmdar. B. 498.

Þess. Sv. segir, at það sé svo langt frá því
 at þess sé um galla á stjór. at vata, at

minni hlut: kemur mest frv. en meiri hlut: á
 mót: Sogir svo: á lit: meiri hlutans, en meiri
 gollan frv. hafa verið taldir upp: " Á á lit:
 meira hlutans svo og atvör og fast sumir stór-
 vaxilegir gollan á frv. Aldis þingmenn: efri
 deild skulu vera þjóðkjörni, og þingmenn ver eigi
 at þvi, ef eigi vantar: alla tryggging atva en ef
 talja skal 35 ára aldurinn (h3. gr. frv.) fyrir
 hafi: leikun þeir, en efri deildarmenn eiga at
 hafa" gissar atvör gessar talar meiri hlutann
 eftir þessari ten þar skilta heir ekki beint
 mála 6. 469-470.

Fró-degát: uppi: e-d.

15. gr. stjórskv. 1884

1. d. 1884 býva þess. Grist. og Ginn 28. fram
völd... frá til laga um breytingu á 15. gr. stjórskv., um
tölu þingmanna: efri og neðri deild alþingis.

1. gr. 8 efri deild alþingis skal sitja 15 þingmenn,
en: neðri deildinni 21.

2. gr. þess sem: þingarkjöpum einhver á kvæði: um
bændis við 3 þingmenn: efri deild og 6: neðri,
skal eftirlit: 5 miðat við 3 og 5; en þess sem miðat
er við 4: efri deild og 8: neðri, skal komna 5 og
7.

Átal flutningsmáttar virtist G. D. vera. Glæm
þess þess völu fyrir þess, at stjórsm. get: mi
hindrat ákveðniálf þjótarmannar: at ganga fram
á þinginu. Þá allir 28. nema 6 manna verur
samvæla um eitthver mál, þá get: stj. hindrat
samþykkt þess á þingi með því at taka alla
þessa 6 sem þingmanna. Hi sé einlita mála
þess undir því, þessing takaist um þess
þessing: e. d. Á stjórsm. verur: ekki kallat með
þess þess. þess at hin hafi: segjannarvaldit.

459-460.

Þess. Grist. segir at va ást. fyrir þess þess.
þá, at hatar deildir verur: at vinna safut at

hvenja máli, verna fjárl^{gar}, sem laudin atallega n.d.
 „vert: at berjóta isinn“ starfskröftum sé of ójafnt
 skilt, þeir séu of litlir: e.d., þó þeir hinsvegar
 þuðl^{þuðl} (þagi) at vera nokkurn meiri: n.d. vegna fjárlaga.
 Sagist utan þings hafa heyrt, at einu gildi þó e.d. sé
 þunn skipt og bert sé at bjóra elki af betri þing-
 mannaflokkum: hafa, þeir at þá geti n.d. haft hafa
 : vorum. Þetta vert: at teljart fjárl^{gar} öllum samni
 og fjárl^{gar} þeir, sem vera ber. A. 460-461.

U:ð 1. umm. : e.d. sagist landsh. elki spá meira
 góða fjárl^{gar} þv. A. ber. § 15 stundi bersýnilega : samb.
 við áber. § 14, og metan § 14 sé elki lereykt, virtist
 elki ást. til at breyta § 15. Sum þv. hafi : undanförunum
 stjórnför. þessu hlutfalli elki verið lereykt. A. 484.

G:ðl. tekur upp fjárl^{gar} vök. Þeggar rástaka áberu
 á, at eðlilegt sé, at þegar born. hafi farið fram um
 áber. mál, þá gefist þjótinni, : þinginu, kostur á at
 láta það sjá at hvat hin vill. „þat hafa ortið þv
 atviki rástaklega : meiri til, sem sýna þat glögt, at
 þat er eðlilegt og elki um sköi fram, at svona
 flest þv. kemur fram: þó samband sé á milli
 § 15 og 14 megi þó breyta 15 einni, en of landsh.

vilji leggja þessu yfir þessum stjórnarráðgjafi, at þessu verði atgerðar, af 314 ráðgjafi, þá sjá hann skert á mót: þessu atgerð og. A 484-486.

Þakobur Guðmundsson telur at skili þessu at benda á, at: minni stjórkr. sé mest l. e. d. 13, þessu at þessu lígi allir at vera fjötbjörgum. At þakobur: sé „at 6 þessu i e. d. sé bókj. og gerir þessu niðvandi ástand övur. þessu lígi fjötbjörgum. þessu sé mest þessu niðvandi:

vil, sem skili vilja bert. á stjórkr. ni, at þessu þessu. gró: sem þessu, þessu at gró: þessu at lögun, þessu þessu: þessu þessu: þessu at bert. stjórkr. gró: þessu övur. þessu þessu: þessu 486-487.

Þakobur telur þessu minni þessu, at: e. d. séu þessu þessu, amur þessu þessu og þessu þessu. „Allir alþingismenn eru fulltrúar lands og þessu, og þessu þessu þessu þessu þessu“ --- „þessu er öðvandi skili skert, at þessu þessu þessu gró: allir at þessu: þessu, enda leggur stjórnir skert þessu at þessu: þessu, sem þessu þessu.“ A. 487.

Þessu A. „Þessu þessu“ Afl. af þessu þessu þessu, at e. d. telur þessu þessu þessu i e. d., sem þessu þessu at þessu þessu þessu, og þessu er e. d. at fullkomna þessu þessu i vara e. d. „þessu er

þá sí vegla vitast hvar um heim, þar sem 2 þing-
deildir eru, at borist er til hvernar um sig eftir
mismunandi skilyrtum. En ég sé ekki betur,
en at eftir því sem uppið. h. þess. leitir til, var
tilgangurinn samkvæmt, at hafa atvinnu sína
deild: þinginu". A 487-488.

þing. dl. heldur fram, at tveir flokkar sé: þd.
annar þagj. þing - stj. hefur bestat þeim ív soti
af sínum mönnum, sem voru andvirgir skotumum
hennar. Ekki heldur á þagj. þess, en stj. getur
áttur hím velur þá vitast um skotum þeirra.
Stj. þingi s.d.: vara u.d. af því hím vert: borist
af þing. mönnum. Sko. haur þæmning sé þá, sem
borist er: vara þess, sem haur. Samleiðingum
altur á miki: sé, at hevorlei þagj. né þing. hafa
"imperat. of mandat". En af svo var, at menn
hlytu at vara: vara þjósenda sína, þá sí
hallara og réttara, at þeim sé: vara þing. mönnum
en stj. mönnum at þess. þess. Þess. sliður þess
ekki at vera rít þá q síu þess. þil. s.d., ekki
af u.d., heldur af varleis. þing. v:ð ritustu
þess. ut af stj. mönnum endur skotum hafa þeim
atvinnu v:ð, sem sína at stj. hefur: þess. rétt

Stj. skr. n. 5, 1887.

Þinn flokkafullgiss. A. 488-490.

Landsh. Landsh. á þinggraf hafi ekki verið eftir 1874 nema einn sinni og þá eftir þeirum þyngri-
modum stj. skr., og til þess þings, sem þá
mál hafi: til metferðar gæt stj. engan þorít,
því at þorítinni þegj. var ekki á enda. Skelmingu
nær. þegj. höfðu þyngri þorít. sína ekki látið
eggi skotum á þessu máli. - Hst. laust at fjölga
þorít. svo og þakka þeim A. 490-491.

Þess. þorít segir swírat og áður. Þöggjafarvaldið
samantendur af tveim þaktorum stjórnsvalja og
þjótvalja og til at þeir gæti metið réttar sinn,
næsta þeir ^{áður} þorít ~~þorít~~ þorít fram. Stj. valjinn gætu
þorít fram i laga skelmingu gegnum neitanar-
valdið og umboðs mannum á þingi, en deildar skip-
unin er þá stétt at þjótvaljinn verði ekki haldur
nitar á þinginu, svo sem gæti ortið eftir skipun
e. d. av jafnangis þegj. og þjgj. eiga þorít soti,
því at stílesta er at hver þaktoranna þjóri fulltr.
skr. skotum sinni A. 491-492

Þannig. Þl. x minnist á þorít þorít. e. d. og at þjótvaljinn
hafi þorít ni þorít og meini hluta á þorít. beblajum.

Þetta, at stj. valji þorít at á þingi heldur an eftir
þorít umm. þorít, at þorít hafi engan þorít fundið
þorít, at þorít þorít verði þorít. þorít þorít
A. 492.

þing, þat hafi: í för með sér meiri samvinnu í þingi
 og fleiri nauðsynleg lög má: stöðferðingur. Taka
 undir nunn. landsk. um "vit og vilja" jafnt hjá þingi
 þingi og þingi. Ágr. og skotamaðurinn hefur at
 verða, en hann ná nauðsynlegur til at skýra
 málin á löta löga. - Þó öðrum löndum eru
 efri deildin settar saman eftir strangari reglum
 en þessi e.d., jafnvel rennit: Þandavikjurnum.
 (þ. 11: "þat þorð af stjórnum"). Nei, en eftir
 strangari kosk. en þeir, sem gæva þat enn í halds-
 samara. Eins: Dánn. þar sem þingi eru at til-
 köla miklu þingi en þeir, en þó en lands þingi
 miklu í halds samara úgva kosk. laganna. Sleppi-
 legt. at: e.d. þessi fram "hinn gæmi, í halds samu,
 jafnvel þessi eftir halds samu vilji, þar sem: netri
 deild þessur: þó þessi framgjafi og enda á
 stundum þess fram halds samu vilji". Ekki má meina
 í einstömu: stórti umhverfinganna, ekki má einleat
 vera at þvinga með löggjöfina. Þessi mátt af
 mikil framvörðun leitir til at menn vita ekki
 lengur hvað lög eru í landinu. Á 492-494.
 þala. Gætt. telen skilning landsk. í stöðu
 þingi. skv. stjór. alveg réttur, en Árv. 11.

Stj. skr. 15. . 1887.

hal: hegt á því, at hegtj. væru á þingri til at stj. gæti tekur heft hönd: lagga met. þetta máláttur milli þeirra. A 494.

Þ. D. tekur enn fram at hegtj. stj. og þjóð þjósi þá menn, sem þynnisfram sé vitat at menni fylgja skotunum þeirra. Stj. det: og menni heft, komist at evata skotunum hinni nýkj. þess. hefti á stj. skr. máláttur, áttur hinni þess þá. - Stj. hefti vit kom. hegtj. tekist til til til vilja þeirra: stórnáttur, en þess hefti skotið umbot til at fylgja fram vilja þess: öðru, og sé þess. alls skotið komist: og þynnis laggaþynnis frá þess hefti vát á evlittum mála á þingri. A. a. ö. l. sama sem áttur: vald lags. til þynnis o. þ. h. A 494-9

Þ. D. tekur skigt fram, at stj. hefti ritast skotið met til til til stj. skr. mála. „ hinni þess eftir skotunum hefti lag þess, en skotið eftir skotunum: sárstökum mála. A. 499.

Þ. D. segir, at hann hefti talað um málið ut frá sjáinnit: þess. en hann talaði um stj. skr. vilja og þjóðvilja, en skotið þess tvídeiling skoti til og því rangt. Þ. D. lígi vera í haldseminni: m. d. þess (skr. áttur). Stjórnvilji og þjóðvilji

se sinn vilgi: í raun og veru. „Munuminn á fram-
 komu þeirra byggð: at einn á frótleikumun, skotun-
 unun og ágreiningi um það, hvat fjötunni væri til
 framfara og heilla, en alþv vildur þeir jafnt heill
 og framfari fjötuninnar.“ „Eg segi fyrir mig,
 at sem þak. þess fylgi og alveg einn skotun minni
 einn og og agði: sem fjötkeivinn. Eg þinn engun
 mun á mér, þvorki útvertis né innvertis“. A 499-501

Þess. Þvorki. samnala þvi, at hver þess. eigi at
 fylgja fram skotun sinni enda bot: it í stj. þess. 531.
 Stj. vit: áttur um skotunin þeirra en þvorki velur,
 og þak: auk þess regjunnar vald. A 501-502.

E. Th. Þvorki: þvorki at eldri sé megar minni-
 alfi í e. d. „Í e. d. sem þ þak. meun, sem gera má
 vát fyrir at einn at: it mentatir meun, vátsettur og
 megarðir og þvorki vát: vitja á landinn og máh-
 elvinn landinn; auk þess velur m. d. upp í e. d.
 oftast nokkur, vátsetta og elta þess. En: m. d.,
 þess vitja oft í vanni þess, sem aldrei þak þess
 vátit á þvorki, og þá er eðli þess, at þess heil: it
 má þess á einn ataka þess. og þess vát: þvorki vát, en
 þá þess atlast þá þak þess. at vát: þess
 þess. Þvorki þess þess þess megar megar

Stjór. - g 15, 1887.

missa". Nær að fjölga þum. i b. d. er mit
 þat bestu, enda ^{í þarlt} ~~ist~~ ^{aldr} i e. d. af þessari
 ást., enda aldrei kvartat sem slíkt þyr en mi.
 L. d. samnala þvi, að gott sé at hafa „conservativa“
 menn i e. d., metur mikils „conservativa“ flóð,
 sem spyrnir á móti í þarfa lrt. og þvi rétt
 at stj. hafi sem flesta slíka i e. d. En er þat
 svo, at þegj. sé atit „conservativ“ (A. d. l.:
 þeir eru gamla). & hafi aldri en þvinn þjót þj.
 Nú eru nokkrir fremur ungir menn mestal
 þegj., enda þarf þat ekki at fylgja allmiki at
 vera „conservativ“. Fyrsta skilyrði þvinn
 þvi er at stj. sjálf sé conservativ. Nú sem
 stendur er þvinn þat, en vel getur þvinn þvinn,
 at þvinn værti þat ekki. A. d. l. sagði, at stj.
 vilgi og þjótvilgi þegj. þum. og þjót þum. væri
 þvinn sami, en þvinn þvinn þum. lattu þvinn
 þum. i þum. at þvinn hafi getat setit þvinn
 eftir þum. - 1886 sem þjót þj. Nú, en þvinn
 þat þat sem stj. þj. - - stj. þat þvinn þvinn
 þvinn A. d. og L. A. þj. i stjórnum. Þvinn þvinn.
 þvinn, þvi at þvinn þum. þvinn þvinn.
 enda hafi áttat þvinn þvinn þvinn. A. 504..5.
 þ. s. s. l. með þvinn it af þvinn þvinn i þvinn - 503
 (þjót þj. - þvinn). Samb. 3. um. 10 - 5.

Stjór. 915, 1884

inn á þing. Þessi ást. mi þorfin, þjóttu þess
eyg og niður snar situr mentata menn á þing en stj.
og kglj. verða fj. kj. og fj kj. verða kglj.

St. hefur niðlega hófnat manni af þvi hann hefur
dóði megi leysa fufat fram heunur skotun: kappsmáli
hannar nit þjóttina. A 534-537

Þ mætti þeimri, sem áður var get:ð ad Arnli. Þ.
heft: haldit, þer hann á mót: þvi, at hit eina
náttalöggið þing sé þat, sem fj kj. eta þjóttu þingun
nit: einu öllu. Vitnar á mót: þvi: góða völd og
nit aldast þing. 533-534.

Þjá Sigur. Arnas. hannur dóbent mytt fram 537.

þala. þutun. segir saun gjarna og mannið leysa nit-
leggja á kgl. þjóttu, at þat sé til at á þingri stj.
þó, þvri til þilli þorunnar, altaf, a. m. k., þ vel heftir
og mentatis menn, sem þertust þvri heill og fram.
þörum ethjantur vorrar, þvannig sem þorunnar
þjóttunna heyrntust. Vel megi vera at þatta ^{heftir} ^{þvri}
at til þingunna: upphaf: þó þat: menn þvri
þingri rent grun: at stj. völdi, þessa menn til
at fram þingri sinum vilja. En: þessu samb.
met meit til Arnli. Þ. þvri at hann nit: stj. sigur
þvri: þessu. Þó kj. þvri. etta at þingri þjóttu.

1881, 218. no 272

Þessi er óþarft vegna þessa þóttárinna.

viljanum fremur en stjórnsviljanum, en á þessum
hálf oft misbættur ant:ð. þessilægra fyrir stj. at
geta hindrað fram komu mála gegnum þingit
heldur en þurfa at styrja þeim samþykktis.

Þessi áber. stjór. hanta mjög í málinum með
stjór. bot. A. 538-540.

Dr. G. S. Sól. Talar ást. þessa máls með stjór. bot.
En með því sé gengið fram hjá þessum málinum, því til-
gangur e.ð. sé at halda konservatíva element: í
þinginu ; e.ð. eigi at ríkjja st:lling, festa og
fríður. Ef ábyrgt sé at þessi 3 verti komi
sú, at þessi tilgangur náist, þá skuli hann
verta með þess. En svo muni ekkert verta, heldur
muni e.ð. ljósa framgjanna menn, sem fylgi
þessum máli hér fram, þá geti hann ekkert
stutt at því at berjóta sú tilgang e.ð. á bak.
skiptum þessum eigi at vera óbreytt meðan stj.
þingkomulegitt er óbreytt. A. 540.

Þil. Glew. Einn tilg. þess. at þá tálifari til at
spita hj. kjönum. A. 540.

Þessi réttar, at tilg. með at hafa þess. skifta
í tveir deildir sé rá, at hafa konservatívt element
í þinginu. Sú er ekkert má, en það fyrir komu.

Stjór. 315, 1887.

veri skilegt. Eftir gildandi fyrirkomulagi er
 engin önnur tryggging fyrir þessu, en að sam-
 vinnaþing þess „stjólfraðt met tillit: til þess“
 6 þess. til setu: i. d. Í þess. stjórnamunur
 er ekki minsta tryggging fyrir þessu, stj-
 þess. skil sín a flakksmenn. [Skuldi ekki og svo verð
 met meins hl. samvinnuþing: Þj. Þess]. - E skilegt
 veri at hit conservative element veri mikara
 og betur trygt en mi er: stjór. vorni. það
 mundi at nokkurn legt: verða, ef þetta frv.
 veri samþykkt. - Þetta frv. ekki einangur
 komit fram vegna stjór. meirnis, en það
 kann þá held: komit fyrir, get: komit fyrir
 þessu. - Þar at þetta mál sé komit fram
 þil at sækja at þess. þess. A 540-543
 Þess. Grist þess og harklega i met: þess. tilg. 543
 þess. Amaran held: sagt, at þetta ákv. stjór.
 get: leitt til þess, at samvinnan: deildinni
 verð: óathlegri „og menn geta freistast til
 mannsverða“. 543. - Þess. Grist. ann þessu mjög
 verðan A. 540. Í. d. vörur athygli i, at þessu
 hef: ekki notit þessu at A 542.
 Samþ. þess. þess. þess. þess.

1881, 218. no. 72
 9 n.d. mit 1. unv. talen þæn. Sv. heppilegt, at þetta
 fyr. hafi komið fram: a.d., hafi sjálfur hafi: huga
 at vera slíkt fyr. fram, en betra að ^{þæt komi þá} l. d. þæt fyr
 hafi viti: best ^{best} hjá sjálfum honum gerist, og a.d.
 sjálfri hlytur best at vera þannig hvíla vantsyr er,
 at hún sé öðru vísu skiptur en mi er. "Þó hvern hlytur
 at vera hjótt ^{best} vantsyr þess at hventa skiptur a.d.,
 þess sem mi er augin kveggjuga fyrir, at vantsyrjandi
 landsins gægi fram: deildinni, mestan ein óheppilega
 skotun mikin og vantar, at hagi. þess. sigi at skota
 sig sem fulltrúa stjórnmanna, og þess af leitandi
 at standa andvígur hinum fjöki. þess. i þessum
 velþentarmálum fjötunnar; þessi skotun er málhúf
 laga röng, og eg segi fyrir mig, at þessur mið vor velt-
 ur sé sömi, at vera hagi. þess. þá skotat: og alls ekki
 stötu mína svo, at eg væri skyldugur at fara eftir
 einhjá stj. i öllu, heldur skotat: og mig sem full-
 trúa fjötunnar, og álit mið skult at' halda fram
 fjötunnar skotun og þess, sem henni væri fyrir
 bestu, eins og hinir fjöki. þess." þessi skotun ekki
 vót: þó ofan á heldur gengur lítill sem vantar þráttur
 gægunn vótgæfandi og löggæfandi þess, at hagi.
 þess. stj. at vera á stj. landi eins og fjöki. i fjötun-
 ninn. þess sem þessi vanga skotun er svo föst
 og vótgæfandi er vantsyrjandi at ^{þæt komi þá} l. d. þæt fyr
 i vótgæfandi. þess 1132. 1881. 218. no. 72.

Stjórn. 315. 1887

v: 3. unu. m. d. getur landskr. þess, at þetta frv. munni
sennilega eðki ná staðfestingun 1198.

Þess. Sv. segir, at töluhlutfallið milli deildanna sé: sjálfu
þeir eðki óhappilegt, heldur innan e. d. Minnist á
frötuafni á þessu þingi um forseta mættur: e. d. og
hlutfest: þetta frv. loki: vendl. in mágildandi stjórkr.
og þeir vandmæta ástandi, sem þar sé, og þat loki: eðki
in þó þat loki á misskilningi. Alls. eðki óskilegt at
e. d. sé svo skipt, at fyrirframs vert: séð hefur óskilt
þjótmál þá: þar, þakj. munni þó hinni vert: þjótl-
mannsri halda áhrifum eftir þeir sem þeirir loki at
t: tölu og andl. og politiskaum þessara þessara samni. Þit
innva eft eigi at nota óskiltum en eðki fyrirframs á kv.
atkvæðisöldi 1899-1901.

Sig. St. telur, at stj. sé þeir at einu á met: þessu frv.
af hinni telji: ség gefa þakj. imperatívt mandat, en
þat munni hinni eðki vilja þessu vit, þó annat
vinstítt af þingsögnum. Óskilegt at landit þessu þing-
setu þessara þakj. Nóg at þessa landskr. einu sem
fulltí: á þingi og óþarf: á 6 t: l. beint eta óbeint.
Þá munni at þessa vinstítt þarf á þakj. mættur þingsögnum
og mættur sé þessu at nota. Þá landskr. sé þessu
óþarf. Skutítt af stj. vill eðki gefa til at gefa

1881 - 24. október

menning á mættum met stjórnum, sem hvern vill kalla samtaksheldi:

A. ö. d. 18. B. 1702-1703

Hellur hlent við höfðingjum at 12 þögj. í landsþ. í
 Danm. sé til at mynda i haldsflöðla í þinginu gagna.
 þögj. En þeir sé at einu 12 á mót: 6 þögj. svo þeir
 ríði þeir at einu þögj. á mót, at hvern þögj. þögj.
 þögj. þögj. sé litlu fleiri en hvern i haldsmanum þögj.
 þögj. d. 18. en svo svo þögj. á mót annat
 mál. þögj. gott en at hafa i haldsmanum á hvern þögj.
 En þessum um i haldsfl. hvern: at svo þögj. þögj. í þögj.,
 at stj. ríði hvern mótum og bestur menn hvern sé at um þögj.
 of þögj. svo d. 18. á hvern mál: í hvern einu. 8 þögj.
 þögj. sé þögj. einungis at latir til at vera þögj. þögj.
 stj., en þingit sé þögj. þögj. af stj. gott:
 vinnat. málum þögj. þögj. í þögj. B. 1703-1704.

Þögj. þögj. þögj. hafa at gott þögj. at
 þögj. málum alp. í gott og þögj. þögj. 8. þögj.
 at mál þögj. þögj. hafa d. 18. þögj. þögj. þögj.
 samtaka: - Þögj. stj. á þögj. til at gera málum.
 þögj. alþingveldi at festu og þögj. þögj. til at
 gera vist at þögj. þögj. á þögj. málum
 vinnat. vinnat. málum. þögj. til at þögj. " En at
 þögj. þögj. þögj. gott d. 18. af þögj. þögj. þögj. þögj.

Spál. : Sp.

1875

samb. 3 ávörp : Sp.

og ein innanþingarsályktun

1881

um þinghúsbýggingu ath. upphall. skrá

1885

Þerast. á vegnum um gjöf G. S.

1891

Stosin n. t. a. útsending Alft. vett um bóaböfn.

1893

Skrautgærdun

1895

Stosningaál. og skrautgærdun.

Þingskjal, 1891

at hafa verið. U: f. urk. hafa mikið at skora á stj. at láta
 minna þetta verk, ein þess at veita ákvæðna rýp þess til
 og skuld binda þannig þingit til at veita kortmatum
 á þjófræðslu, heversen þeir, sem hvern kemmi at vanta.
 B. 1535-1536.

Þeir þingmenn byggja, at stj. geti dæmi tekið til
 gagna, þeir komi einungis frá einni deild og hafi þjófræðslu.
 Þá: þeir met sér en þátt sé hvernig veitt. B. 1539.

Þá hafi þeir. þá til. sé einungis frá einni d. þá rýpni þess
 ekki gildi þessum, sér stöðl. af þess at þeir er þessum fram í
 n. d., sem at mestu best: þess þjófræðsluvaldið: þessi sér,
 og þess getur þess, af þess verður samtaka mót: þess veitirga á þess
 þá, sem met þess til framkomandi till. Till. þessum fram í
 n. d. einungis, af þess þess þess sér sig svo gæmslega
 í þessum þess n. d. er all-þessilega mænsum skipt, er
 dæmi hafa tekið eit at falla þess þess. eftir annað þess
 verða, og einmitt þess mál, sem fram þess þess þess í d.
 eftir þess þess þessum ísburn og þessum þessum þessum og
 mót til at þessum þessum þessum þessum (Þessum þessum)
 dæmi sagt annað þess þess, þessum þessum og öll isl. þessum
 taka undir met þess. E. d. þessum þessum, at þessum þessum
 sta mál dæmi þessum þessum til þessum og þessum þessum
 þessum þessum. Þessum þessum þessum, at þessum þessum þessum.

Fringsköp 1891.

Sigler. Arnarson ber : a. d. fram t. ill. , at alþ. ályktaði
 at skora á stj. at skipta máttur t. illkoma þess manna nefnd
 t. ill at : luga sundurskipting jafna all. i samb. við hana
 og hana met á næsta alþingi þess. eta ákættar t. ill. um
 mátt. „Glostætur greittist úr landsgjöti“ C. 332-333.
 6. úr umr.

Við hana segist Andri vilja benda á , at þessum á t. ill.
 mundi eigi vera sva , at hún geti ortist samþykkt síns og
 hún er. T. ill. hefur talsvertan þakkað : þó met þess , og
 þess þess at veita þi t. ill þess. Vannagli þess. „Glostætur
 greittist úr landsgjöti“ dugur okki. Landssetjinn úr getur
 eigi tekið t. ill t. ill þess , þó þess veiting sé samþykkt af
 fringsjöru : ályktunarförni , þó vertur at vera veitt
 : þess lögun eta þess aukalögun skv. 24. gr. stj. skv.

Sigler. A. segir , at vel megi koma þess veiting A. 450
 úr : þess. , of deildin vilji á um at þess hallast at t. ill.
A. 451 - At þess tala á met : t. ill. at þess og þess
 þess þess. A. 454

Við þess um , at alþ. álykti at skora á landsstj. ,
 at strandferðum skuli lagat sva þess segir , sv samb.
 þess veitt við þess um. : n. d. skv. C. 445 , þess
 þess. n. við : 2. umr. fram þess. um at n. d. skori á

1981 gæðingur

(i stat alp.). Framman. Skali Th. segir brth. sprotta af þvi, at nefndin hefði ákitt, at þar væri neð lægst væri lítt í þingtimnum, þá var lítt sem um at till. gætt: afgv. frá þinggjörum af s.d. atth: at þara at fjalla um hana. B 1625.

Sandoh. getur ekki at hefst brth., met þvi at hvarum vint: at þæt alls-ekki eiga vit, at vit: loka s.d. frá þvi at eiga at þv. vitth i þessu máli. B. 1627.

Sk. Th. endurtekur þviri munur. sin. Segir, at enda þessu þar hvarum brth. vit fjárl. frá P. Þv. um gæfeshipaferðir og af þviri væntan samþykt sem líkandi eru til, þá gefst s.d. kostur á at mæta þetta mál: samþandi vit fjárl. B. 1628. - Brth. samþ. B 1632. um till. gjölf tekna af dagskri og ekki útrædd. sbr. b. IX.

3 gjölf. um úrelit mála 1891 hefði og tekid upp frásagnar af úrelitum þálf. at alp. skori á stj. at laga skilfyrðum þviri styrka til brinatarfela svo sem þar segir. Till. hefst: vrit samþ. i n.d. i s.d. voru 7 menn, og var hvarum þegar breytt við l. umm. sbr. A. 405. Við 2-ann. var hvarum erumfo. breytt: þviri þinggjörum úfrá þálf. hefst: vrit þálf. úfrá fjárl. i s.d. - 3 stat þess me þessu verja er at afgv. till. til n.d. aftur stendur: „Tillagan þviri“

1981 gáðagráf

sjálfan frá þeim, er sanna þar, leuort þar eru áreiðanl.
sta skali. A mætt efni skali: málsgv. þessari A. 542-543.

- U: 3. umv. þessari atr. skilt. G. 474.

At þar málið kemur til: einn er umv. i. n. d. var rei afgr.
hóft á þál. um brúatar þál. sam sagt var frá á s.
6-7.

Nætur deild setur þar vit einn umv. inn, at landsh.
it hlut: þi þessu skali þál. þeim, er n. d. alp. hefur
samþykkt. G. 502. Sömul. er þáratarsjóninga styrk-
arinn ^{þáratarsjóninga} ~~þáratarsjóninga~~ G. 502. - Fransum. Sk. Th. mált:
sua þessu skilt. þessu: „Sam þessu er hafa verið
samþykktar þar á þessu 2 þál., önnur frá n. d.,
er þar frá e. d., og þar sam þessu till. eru skali sam-
hljóta, þi vænt at velja á milli þessu, og virt: st ne.
þi réttara, at þarit væri eftir till. n. d., sam er fallin
og at álit: ne. heppilegri. Ne. lítur svo á, at af landsh.
væri þálit at ritlyta þessu eftir till. sjáð ne. og
antsvæta, þi væri þar mætt gert at engu þál. n. d.“

A. 1634.

U: 3. umv. i. e. d. var skilt. þessu áhug felt ritur, og
þessu skilt þessu felt in l., svo sam n. d. hóft: rannar
gert mit 3. umv. þessu. - Sömul. var þáratarsjóninga styrk-
þessu ritur. G. 524. - Fransum. A. D. sagt: i umv. e. d.

Þingabæk 1891.

að ne. hafi hlotið að tala skilyrti n.d. sem á reis á
 réttindi e.d. Mennum er að vir þátt. var í e.d. feld fjárv.
 til þingatsýninga „en þátt var ekki ne. að þanna, að mál
 réttara sagt „þakka, að þátt. met þessari virfellingu þátt
 alfar til n.d.; þátt var þingatsýningu, en þingatsýningu
 minna ni málþingum. Eg held að n.d. hafi þátt þátt
 að viru ástínt upp, að þátt. skuldi ekki ganga alfar
 til n.d., og eg held jafnvel þátt á þessum n.d. málþingum
 að þessi mál þátt viru þátt þátt, sem áttur þátt: þátt.
 Þátt þátt þátt þátt þátt, þátt þátt á þátt.
 jafnvel þátt mál virfellingu þátt. Ni þátt ne. þátt
 upp á, að þessi skilyrtisgrein falli þátt þátt þátt
 þátt þátt mál þátt. þátt n.d., þátt þátt þátt
 alfar vir þátt þátt skilyrtisgrein. þátt þátt þátt
 þátt (10. gr. 6. 4. b.). Þátt. þátt ne. þátt þátt
 þátt þátt þátt þátt til þátt þátt, af þátt þátt
 feld á þátt. þátt e.d.“ Af 6 20-6 31. [þátt þátt þátt.
 þátt þátt þátt af þátt. v. þátt að þátt þátt þátt vir þátt.
 en vir vir þátt. v. þátt að þátt þátt þátt vir þátt!]
 þátt mál þátt þátt þátt þátt þátt og þátt.
 þátt. vir þátt þátt: þátt. þátt. þátt. þátt.
 þátt. met þátt þátt e.d. 6545.

1981

5:50. þá. um beunig strandfarturnu skuli hegat,
 skv. 55 og 6 at framur, er þat eftirtalstvert, at:
 3 unv. i n.d. er þat skilynt: sett, at styrkeinn
 skuli þvi atains greita, at strandfarturnu sé i
 öllu hegat skv. þá. þevini, er alþingi sam-
 þykki, skv. fjárl 312 b. a. s. 6. 375. Hlypphestin var 21 þ
 5:5 h. unv. e.d. er þessu breytt svo, at 18 þis. eru
 veitar skilynt: sleut an alt at 3 þis. met þvi skilynt: at
 strandfarturnu sé i öllu hegat skv. þá. alþingis. 6453
 þetta i birt. vit 3. unv. e.d. s. 6477. - 5:5 sína unv.
 n.d. eru þessu eru birt. i þá átt, at mi eru skilyntin,
 þann áttur stöt til at telja upp: þá. vör talin upp
 i fjárl. sjálfur og 21 þis. allar beundrar vit þann.
 6505-507. - 5.d. breyttin þessu eru og beindur
 mi þessu 21 þis. - óskiltar. þvi skilynt: at landstj.
 hlutist til unv, at strandfarturnu vert: hegat sam
 næst tilhögunu alp. at unv er. 6532. - 6 sameinuðu
 þingi er þessu eru birt. og þat þert, at stefnu til, i
 samur hof og sett var vit sína unv. n.d. 6548.

5:5 unv. um fjárl. þannur þat fram i e.d., at
 fjárl. þingurum beitat, vit sína unv., verta met þeim
 birt., sem þann byggja at samþykktar vert: i sam-

Þingskögur 1894

minnir þingi, en öðrum elki, A 634-635.

Svipat þessum fram hjá Gr.Th. A 635.

A. 8. segir, at þessi afstæta kemmi at vera rétt sit frá
 sjónarmið: þessara þm., „en min skotun er sú, er ég
 vona sé eigi mitun rétt, at e.d. beri at missa elki einvert sína,
 heit sem ofan á hann at verta: samvinn. þ. . Ég álit at lítill-
 magninn - og þar er e.d. lítill magni gagnvart n.d. - , eg
 álit, at hann eigi at halda einvert sínu jafnt, þótt hann hefði
 elki bolmagn til mótstöðu. Ég stand hér: e.d. sem e.d.-
 matun og gæti: atkv. sem e.d.- matun. Þá at eg verti
 afvilit: þessum i samvinn. þ., þá þar eg elki ábyrgt á þvi,
 en eg þar ábyrgt á atkv. minn hér og ^{eg} þá þá sit þess: í lög-
 skyldu minna og annara, at halda jafnan einvert sínu. Ég
 geri þessa atkv., þótt eg viti, at þessum þess: rannur elki
 sit, þar h. deildarmannur þess elki skyldu sína, en vætur
 þ. þ. og Gr.Th. hefa gefið mér tilfallni til at gera þessa"
 A. 636.

Stjfnu. um alm. þvít í heilbrigðum þjóðkerkjunnar var
 samþ. : e.d., en blaet strax mótunni i n.d. Þaða h. þvitar
 sig á þessum, þar sem þátt hefi verið samþ. með öllum atkv. :
 e.d. Vera kemmi, at þátt standi : samþandi vit, at stétta-
 skipun sé nokkurt síður i þessari deild en hinni. (Þessil.
 skens um heil margir þvitar voru i n.d.) B. 264.

Þingskipt. 1891.

N. d. samþykkt: fwr. til h. um bert. á 3. gr. og 8. gr. :
tölur. 31. maí 1855 um eftirlausn, slv. t. d. 6284.

E. d. brennt: fwr. og andversandi til n. d. 6. 409-410.

þjálfskita eftirlausnafwr. haldt: n. d. samþ. fwr. til h.
um skyldur samb. átt: samanna at selva sín eldistyrki eta kaup
sín gegndans lífeyri. 6. 284 / Eftir antakert: e. d. var
þetta fwr. þelt þar vit 3. umr. slv. A. 477.

En eftirlausnafwr. kom aftur til n. d. var því brennt
aftur: einþat horf og verið haldt: er þat þá frá n. d., þá
skyldur eftirlausnir vera nokkurn háveri ($\frac{1}{2}$ ladsuupph. : státt) ~~þ~~
er verið haldt: : euppþallega fwr. En auk þess var
fwr. þá um eldistyrki, sem e. d. haldt: þelt, þelt um i þetta
fwr., mest h. bert. þá, (at: státt $2\frac{1}{2}$ ára háanna sem áður
vera lögd upp komi h. ára laun, og um gegndans lífeyri, at
hánn skyldi nema $\frac{1}{4}$ launa : státt $\frac{1}{3}$). 6. 469

V: d umr. : n. d. rétt elski at menn finni neitt athuga-
vert vit þóttu þessara bert., aftur er málta á mót:
þeim efurlega og kalit, at e. d. menni elski at þeim
ganga. ~~Þ~~ ~~st.~~, sem elski er þá áin áttur mest till. e. d. segir
" En mest þat mikils vit h. e. d., at þinn hefur þá sýnt
i þessu máli at þinn vildi vinna samman vit h. n. d.
og þá neygt at laga þetta fwr. mest bert., er elski
stýtt þá stundir jafnskiótt og þinn þelka þat i handum,

1891. gæðing

eins og síður kemur er ortinn á þessu þingi!! Af
 því kemur vill, að deildinni minni samman að málum
 vill hann ekki ganga að nema samman bert. B. 1512.
 En bert. voru sem sagt samf. ein þess ein þannit sé
 talat B. 1509 - 1515.

En málið kemur fyrir d. d. gefur me. þar meðhl. álit:
 „Glin heitvata m. d. hefur tekið upp: frv. þetta áker.
 þann sem voru í frv. til laga um skyldu emb. að
 safna sér elhistyrki eta útvega sér gegndan lífeyri með
 tvíms ívamlagum bert., en með því að þat frv. var felt
 heir í deildinni og me. lítur svo á, að eigi megi taka upp
 á sama þingi frv., sem einu sinni er fallit, þótt þat
 sé: því þannit, sem heir á sér státt, þá leggur me. til
 að málið sé eigi tekið á dagskrá.

d. d. allp. 10. ág. 1891.

Þorbjörgur Þórisson E. Th. Þórisson S. E. Sveinbjörnsson
 þannit og þannit. C. 483-4

Litart: þannit: a. d. var 15. ág. en eblai sést að
 málið hef: verið á dagskrá tekið. sér. Efniskrá IV.
 Gfirtit gfiu C. VII.

1
Þingabók 1893

A þingi 1893 varu Skuli Thoroddson og Slemens
þinnsson fram frv. til laga um stofnun lægarkóla,
slv. 6. 199. - (Eftir Slemensiræddi Fagstaðum.)
i n.d. var frestát, slv. 6. 290. Hefud var kosin
og hlöfmat: hein, og var málit komi til framhalds
1. umv. ^{slv. B. 187} hlöfna komit fram 2. og framvörp frá
meiri og minni hluta, slv. 6. 371-373. En
jafnframt hlöf: minni hlutinn komit með fram-
haldsálit, slv. 6. 419, þar sem hann bregtur
frv. sínu i borth. vit upphaflega frv., þó þá
með þeirri meir: þar: að allt öðru frv. vit h.
umv. i n.d. hlöf: meiri hlutinn og hlöf sömu
álfent, að hann komi með frv. sitt i fornu
borth. vit hit upphaflega frv., slv. 6. 475. og
B. 1510. Atkvæ. vit h. umv. þá svo, að t. hl.
minni hlutans voru samþykktar, B. 1562-1566
og hit frv. eftir þá frv. ^{t. hl. laga} um stofnun lægarkóla
6. 495. - vit 3. umv. i n.d. var frv. svo samþ-
öbreytt: atlatritum og sést ekki, at atkv. hlöf-
veit bregt um formhlit, B. 1835-1865.

vit 1. umv. i n.d. segir þar gjaltalin, at
eftir þá sem hann best vit: hlöf frv. þetta at-
eins veit til 3. umv. i n.d., og þá hann þá

Höf og meirita með þessu hlöf frv. um birtant all sam
þá var til frv. um gælu og viðhald i þessum og sést ekki
at atkv. hlöf þá veit bregt.

eigi rétt, at e. d. geti átt vit at vata frá.
 þannig þagat. A. 707. Sig. Stefánsson ber á
 mið: því, at meðfært málsins hef: verið öðgleg:
 n. d., og segir at hef: öðgleg meðfært verið vit-
 höfð: n. d., hefð: aldrei átt at taka þat á lag-
 skrá í e. d., en þat hef: verið gert. A 709
 Forseti: (Árni Thorsteinsson) getur þess, at sér
 sé eigi vel þannig um meðfært n. d. á máli.
 „En telur sig samnála S. St.: því, at þat geti:
 ekki verið athvarverð þetta e. d. „at hafa
 meina „census“ yfir atgertum h. n. d. at a
 meðfært kemur á máli. Þat verður at vera á
 íbreytt þessum þingdeildarinnar fyrir sig at
 vata þessu máli, sem fyrir eru í þessu
 skilt: lögboga meðfært og lögboga undirbúning
 eftir því, sem fyrir er mált: stjórnskránni. E
 get ekki fundit ástætu til, at kasta upp nokkum
 ívskert um lögmæt: meðfært þessa frá.
 áður en þat kom til meðfært þessara
 deildar“. A 710. - þessum mið máli
 rétt eigi áður þessu og var frá. samf.
 öb. : e. d. og afgr. til stjórnskránni
 A 943-945.

Þingsögur 1893

E. d. samþygt: frv. til laga um börningu til
 laga alþingis, sbr. A. 137, 216, 321-329, sbr. 6359-
 364. En málit kom til m. d. var þá vísað til
 sömu ne., sem heft: til meðferðar frv. til laga um
 bert-á l. um börn. til alp. 14. sept. 1877, er fram
 heft: verið komið: m. d., sbr. B. 185-190 og 6. 178.
 sbr. 8973. - Alit ne. þessara er einbeinlegt, þá
 að það bestst vera um þessi tvö frv., sem
 mi vora talin, en latar það eigi nægja heldur
 segist og vera um frv. stj. um bert-á börn.
 En það frv. var þakkuð: e. d. og þá
 er frv. það, sem mi var komið til m. d.
 samþygt: stöðum, sbr. A. 136-137, þá
 hefur ne. og þá að þátt, at hin sennu mið
 frv. þá at verulegu best: samhlj. frv. e. d.
 og segir: „Fyrir 1.-19. qv. kom svo lítandi greinar:“
 19. at tölu: „3 stöðum fyrir 20.-22. qv. komi
 svo lítandi greinar“, 22.-22. qv. „3 stöðum
 fyrir 23.-29. grein komi svo lítandi greinar:“
 23.-41. qv.“, sbr. 6477-484. Þá er
 A. dagskrá þessu málit aftur sem framhald
 1. um frv. þess, sem frá e. d. heft: komið.
 En þátt: (þen. 30.) leiðrétta þátt og segir þá

skki vera um f. h. 1. umm. at vata heldur 1.
 umm. B. 1713. - - Fransem. Sillemens Guissens
 mistandir fessur. Þat urkænnir þá, at þann laga
 hefði verið at koma fram með brtt, en hér sé
 um ný lit: h. fjörlegan formalismus at vata
 at skki sé rítt at láta hann verða frv. at falli,
 en ólíklegt sé, at frv. þá: nagan tíma til at
 ganga niðurst í gegnum 3 umm. í n. d. og
 séis um 3: e. d. "Gla standur á einu og: mál-
 iser um frumv. til laga um stofnun legraskóla. þá
 var ágreiningar milli meiri og minni hlutans.
 þar kom máli fram: tvennum lagi sam h. sérstök
 frumv., en skki sem brtt. við hilt nýphallega
 frumv. og var málið látið ganga sínum gang
 til h. umm." B. 1713-1714.

Forseti: urkænnir at hilt standi á með þessu
 h. mál. En ein atferð, en og þá beitti, en strangt
 talið skki rítt. Rættur hefir áður verið gripit
 til hættur: vandvættum, en þá er ógundisinnvæði
 at geva þá. Beitti: atferðinni þá vegna þess at
 alla hefði getat hilt séu sit, sem hann vildi út-
 loka meiri hlutann frá at koma at álit: sínu.
 En þetta sé rættur kvot á þingstöðum. B. 1714.

Þingaböf 1893.

Sandshöfðingi bendir á, að elski sé ein grein latín stunda: fvr. e.d., þetta fvr. sé tómar nýjar greinar. 24 þetta fvr. þá: þá einungis 3 umr. í n.d. og 1: e.d. vert: umr. þess 4: stöð 6, sem lögbót: sé. Talar þá rítt að hefja ný 1. umr. sem um alveg nýtt fvr. Þó er máli að gegna um lögskólum. Þat fvr. berit fram hér: deild og átt: þá eftir 3 umr. í e.d., svo þat held: hvort sem var þengit 6 umr. í alt. B. 1715

Forsæt: talar undir þetta og salkir Þ. Þ. sig við þat. B. 1715. Var sá mest þent og við höft að telja þetta 1. umr. fvr. og fílat e.d. á þat, sbr. A. 874 og 928, en þá talar þá Þjaltalín þetta löglaura mest þent, þá þurr: vert: að hlíta. A 874.

2.d. samþykt: Þingarályktun til stj. um, að þess undirbyggj ný sveitarstjórnar- og fátalvalög, 6342. En til. þessi kom fyrir n.d. var þessi breytt og einungis latín sága mit fátalvalög, 6579, og var þá þá svo aðrar send til e.d. þá þá: þessi málið spilt og taldi Sigurtur Þeisson